

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Romana Šebka a soudkyň Mgr. Jany Kajzrové a JUDr. Evy Szépeové v exekuční věci oprávněného: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, IČO: 41197518, sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, proti povinnému: **T. S.**, narozen [redacted], bytem D [redacted], za účasti manželky povinného **T. S.**, narozené [redacted], bytem M [redacted], **pro 56.654,- Kč s příslušenstvím**, o návrhu manželky povinného na částečné zastavení exekuce a odklad, o odvolání manželky povinného proti usnesení Okresního soudu Praha - východ č.j. 29 EXE 2073/2015-27 ze dne 14.10.2016,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadeném výroku I. mění tak, že exekuce prováděná na základě exekučního příkazu č.j. 149 EX 7602/15-15 ze dne 2.9.2016 soudního exekutora JUDr. Ivo Erbarta, Exekutorský úřad Praha – východ, příkázáním pohledávky z účtu manželky povinného č. [redacted] u Air Bank a.s., se v části exekuce vedené pro dlužné pojistné 10.800,- Kč a penále 6.980,68 Kč za období 1.3.2012-31.12.2012 a pro dlužné pojistné 2.296,- Kč a penále 12.833,02 Kč za období 1.1.2014-23.1.2015 zastavuje, a dále tak, že uvedená exekuce prováděná příkázáním pohledávky z účtu manželky povinného č. [redacted] u Air Bank a.s., se s účinností od 25.11.2016 zastavuje.
- II. Jinak se usnesení soudu prvního stupně ve zbývajícím rozsahu výroku I. a ve výroku II. potvrzuje.
- III. Ve vztahu mezi oprávněným a manželkou povinného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Okresního soudu Praha - východ č.j. 29 EXE 2073/2015-27 ze dne 14.10.2016 (dále jen „usnesení soudu prvního stupně“) soud prvního stupně ve výroku I. zamítl návrh manželky na částečné zastavení exekuce a ve výroku II. zamítl rovněž její návrh na odklad exekuce. Při svém rozhodnutí vyšel z toho, že exekuce je vedena pro dluh povinného na základě vykonatelného výkazu nedoplatek oprávněného ze dne 27.1.2015, jehož předmětem bylo dlužné pojistné na zdravotním pojištění a dlužné penále vzniklé povinnému za trvání manželství. Ohledně tohoto dluhu soud prvního stupně uzavřel, že se jedná o dluh náležející do společného jmění manželů povinného a jeho manželky, kdy pro vydobytí tohoto dluhu lze vést exekuci příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu. Námitky manželky povinného z důvodu zúžení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů až na věci tvořící obvyklé vybavení domácnosti smlouvou ve formě notářského zápisu č.j. N 26/2006, NZ 14/2006 ze dne 10.1.2006 neshledal soud prvního stupně důvodnými, neboť podle § 262a o.s.ř. lze ke smlouvě, již byl zúžen rozsah společného jmění manželů, přihlížet pouze tehdy, pokud je zapsána v seznamu listin notářské komory, vedeném dle zákona č. 358/1992 Sb., notářského řádu. Nebyl tedy shledán žádný

důvod pro zastavení exekuce a předmětný návrh manželky povinného byl jako nedůvodný zamítnut. V souvislosti s tím byl zamítnut rovněž i návrh na odklad exekuce, neboť ten připadá do úvahy pouze za situace, kdy se jeví pravděpodobným, že exekuce bude z některého ze zákonných důvodů zastavena.

Proti tomuto usnesení podala manželka povinného včasné odvolání. V něm poukazovala na dohodu uzavřenou mezi ní a povinným před jejich rozvodem, v níž si ujednali, že každý z účastníků manželství se zavazuje hradit veškeré závazky a dluhy vzniklé v průběhu manželství, pokud byly uzavřeny jeho jménem. Uváděla, že v současné době je již rozvedená. Popisovala svou momentální osobní i finanční situaci, poukazovala na to, že další exekuce by pro ni byla likvidační. Zdůrazňovala, že pyká za chyby manžela, který nerozvázně půjčoval za jejími zády a vytvářel dluhy. Upozorňovala, že Okresní soud Praha - východ v jiné exekuční věci jejímu návrhu jakožto manželky povinného na částečné zastavení exekuce vyhověl. Žádala proto o vyhovění svému návrhu na částečné zastavení exekuce i v této věci.

Oprávněný se k odvolání manželky povinného vyjádřil pouze tak, že se ztotožňuje s napadeným usnesením soudu prvního stupně, a navrhuje proto jeho potvrzení.

Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně, jímž byl zamítnut návrh manželky na částečné zastavení a odklad exekuce, jakož i řízení, které mu předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 občanského soudního řádu (dále též „o.s.ř.“), § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále též jen „exekuční řád“), a shledal odvolání manželky povinného z části důvodným.

Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

Podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

Podle § 262b odst. 1 o.s.ř. je-li výkonem rozhodnutí postižen majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného ve větším rozsahu, než připouští zvláštní právní předpis, nebo nelze-li ho výkonem rozhodnutí postihnout, může se manžel povinného domáhat v této části zastavení výkonu rozhodnutí. O tom musí být soudem poučen.

Návrh manžela povinného na zastavení exekuce je třeba projednat podle ustanovení § 262b odst. 1 o. s. ř. bez ohledu na to, kdy byla dosud pravomocně neskončená exekuce (soudní výkon rozhodnutí) zahájena. „Zvláštním právním předpisem“ ve smyslu ustanovení § 262b odst. 1 o. s. ř., na jehož základě soud posoudí, zda je majetek ve společném jmění manželů nebo majetek manžela povinného postižen ve větším rozsahu, je právní předpis, který byl účinný v době, kdy vznikl závazek povinného, který je předmětem exekuce či soudního výkonu rozhodnutí (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 3416/2016 ze dne 23.8.2016).

V posuzované věci je exekuce na majetek povinného nařízena a vedena na základě exekučního titulu – vykonatelného výkazu nedoplatků Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR č.j. 1941501008 ze dne 27.1.2015 vydaného pro dlužné pojistné na zdravotním pojištění a dlužné penále vzniklé povinnému za trvání manželství v období od 1.3.2012 do 23.1.2015.

Exekuční řízení bylo zahájeno dne 28.7.2015. Soudní exekutor JUDr. Ivo Erbert vydal dne 2.9.2016 exekuční příkaz č.j. 149 EX 7602/15-15, jímž bylo přikázáno provést exekuci z účtu manželky povinného č. [REDAKCE] vedeném u Air Bank a.s. Tento exekuční příkaz byl vydán za trvání manželství povinného a jeho manželky, které bylo rozvedeno teprve následně rozsudkem Okresního soudu Praha – východ č.j. 8 C 171/2016-37 ze dne 6.10.2016, jenž nabyl právní moci k 25.11.2016.

Pro posouzení přípustnosti vedení exekuce pro vymožení dluhu povinného přikázáním pohledávky z účtu manžela povinného je podstatné jednak posouzení toho, zda vymáhaný dluh je součástí společného jmění manželů, či se jedná o výlučný dluh povinného manžela, a jednak zda majetek, z něhož má být dluh uspokojen, je ve společném jmění manželů, či se jedná o majetek manžela povinného nepřipouštějící výkon rozhodnutí.

Ve vztahu k první otázce soud prvního stupně správně posuzoval uplatněnou pohledávku vždy dle právní úpravy platné v době vzniku té které dílčí pohledávky oprávněného, tj. jednak za použití zák.č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění do 31.12.2013 (dále jen „obč.zák.“), a to pro pohledávky vzniklé za dobu do 31. 12. 2013, a jednak za použití § 710 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), pro pohledávky vzniklé od 1. 1. 2014 do 23.1.2015.

V souladu s ustanovením § 143 odst. 1 písm. b) obč.zák. tvořily společné jmění manželů též závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům společně vznikly za trvání manželství, s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich, a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého. Ohledně závazků jednoho z manželů, které manželovi vznikly jakožto dluhy a nedoplatky na zdravotním a sociálním pojištění a které se týkají samotné osoby dlužného manžela, Nejvyšší soud České republiky ve svém rozhodnutí sp.zn. 22 Cdo 3766/2012 ze dne 25.3.2015 konstatoval, že „výnosy z podnikání (tj. příjmy, na které se vztahují odvody na zdravotní a sociální pojištění) jsou součástí společného jmění manželů, a nejde tak o výlučný majetek jednoho z manželů. Jestliže se pak k takovému majetku tvořícímu součást společného jmění manželů vztahují zákonné povinnosti spočívající v tzv. odvodech z těchto příjmů, jedná se o závazky, které nejsou z režimu společného jmění manželů vyloučeny jen proto, že mají základ ve výkonu podnikatelské činnosti.“ Součástí společného jmění manželů jsou dle uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky takto i závazky (dluhy), které vznikly ex lege nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci. U těchto závazků se neuplatní korektiv míry přiměřené majetkovým poměrům manželů (ve smyslu shora citovaného ust. § 143 odst. 1 písm. b) obč.zák.), a to právě z toho důvodu, že se nejedná o závazky, které některý z manželů převzal, ale o závazky, které jednomu z manželů vznikly. Námitka manželky povinného, že o předmětných závazcích nevěděla, je proto, jak rovněž správně uváděl soud prvního stupně, bezpředmětná. Nejvyšší soud České republiky ve zmíněném rozhodnutí uzavřel, že jelikož se předmětem společného jmění manželů stávají výnosy z podnikání, stávají se obdobně předmětem společného jmění manželů i dluhy vzniklé v bezprostřední souvislosti s těmito výnosy, jimiž jsou povinné odvody na sociálním a zdravotním pojištění, případně penále a jiná příslušenství s těmito platbami spojená. Soud prvního stupně tedy správně v souladu s citovanou právní úpravou i judikaturou uzavřel, že v případě vymáhané pohledávky dluhu na veřejném zdravotním pojištění a souvisejícího penále za období do 31.12.2013 se jedná o pohledávku náležející do společného jmění manželů účastníků.

V poměrech dané věci však bylo na místě posuzovat současně otázku přípustnosti postižení účtu manžela pro uspokojení takovéto pohledávky, sice náležející do společného jmění manželů účastníků, ale vzniklé pouze dlužnému manželovi. Příkázání pohledávky z účtu manžela povinného nebylo z hlediska právní úpravy platné a účinné do 31.12.2012 coby možný způsob provedení výkonu rozhodnutí (exekuce) právním řádem upraveno, a tedy ani jakožto zásah do práv manžela povinného bez zákonné opory dovoleno.

Teprve od 1.1.2013, novelou občanského soudního řádu provedenou zákonem č. 396/2012 Sb., lze podle § 262a odst. 3 o.s.ř. nařídit výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy nebo jiného příjmu manžela povinného, příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu, příkázáním jiné peněžité pohledávky manžela povinného nebo postižením jiných majetkových práv manžela povinného tehdy, jde-li o vydobytí závazku, který patří do společného jmění manželů. Ustanovení hlavy druhé a třetí se použije přiměřeně.

Z hlediska zákazu retroaktivní změny ohledně použitelných způsobů exekuce a rozsahu exekučně postižitelného majetku, tedy při posouzení přípustných způsobů exekuce a rozsahu postižitelného majetku manžela povinného, však není stěžejní právní úprava účinná v době zahájení exekuce (v daném případě 28.7.2015), ale právní úprava účinná v době, kdy vznikl závazek povinného, který je předmětem exekuce (srov. též rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 3416/2016 ze dne 23.8.2016 a k otázce zákazu retroaktivity též nález Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 1/14 ze dne 31.3.2015).

V části vymáhané pohledávky (pohledávky oprávněného proti povinnému za období od 1.3.2012 do 31.12.2012) se tak jednalo o pohledávku, kterou nebylo lze v předmětném období vydobýt příkázáním pohledávky manžela povinného z účtu u peněžního ústavu. S přihlédnutím k uvedené zásadě zákazu retroaktivního působení právních norem je proto v této části vymáhané pohledávky (vzniklé za období od 1.3.2012 do 31.12.2012) návrh manželky povinného na zastavení exekuce vedené příkázáním pohledávky manželky povinného z (jejího) účtu u peněžního ústavu důvodný. Dle upřesnění oprávněného byla za uvedené období uplatněna pohledávka ve výši 10.800,- Kč pro dlužné pojistné a ve výši 6.980,68 Kč pro dlužné penále. V předmětné části přistoupil proto odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. per analogiam ke změně napadeného usnesení soudu prvního stupně a exekuce byla v předmětné části podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. částečně zastavena.

Ve vztahu k další části vymáhané pohledávky oprávněného proti povinnému, a to pro dlužné pojistné a penále, na nichž žalovanému vznikl dluh za období od 1.1.2013 do 31.12.2013, shledal odvolací soud shodně se soudem prvního stupně návrh manželky povinného na zastavení exekuce nedůvodným. V tomto období je v souladu s příslušnou právní úpravou rozsahu společného jmění manželů obsaženou ve shora citovaném ustanovení § 143 odst. 1 písm. b) obč.zák. vymáhaná pohledávka povinného závazkem náležejícím do společného jmění manželů, a současně v daném období bylo lze k vymožení takové pohledávky v souladu se shora rovněž citovaným § 262a odst. 3 o.s.ř. (ve znění od 1.1.2013 do 31.12.2013) ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu nařídit výkon rozhodnutí (exekuci) i příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného. Nebyly tedy shledány žádné důvody pro zastavení exekuce vedené uvedeným způsobem též pro pohledávku vzniklou v předmětném období.

Jinak však odvolací soud posoudil zbývající část vymáhané pohledávky oprávněného pro dlužné pojistné a dlužné penále vzniklé a požadované za období od 1.1.2014 do 23.1.2015, jež dle upřesnění oprávněného činilo na dlužném pojistném 2.296,- Kč a na

dlužném penále 12.833,02 Kč. V předmětném období bylo nutno posuzovat otázku, zda daný dluh náleží do společného jmění manželů povinného a jeho manželky, za použití zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1.1.2014.

Podle § 3028 odst. 2 o.z. není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Podle § 710 o.z. jsou součástí společného jmění dluhy převzaté za trvání manželství, ledaže a) se týkají majetku, který náleží výhradně jednomu z manželů, a to v rozsahu, který přesahuje zisk z tohoto majetku, nebo b) je převzal jen jeden z manželů bez souhlasu druhého, aniž se přitom jednalo o obstarávání každodenních nebo běžných potřeb rodiny.

Nový občanský zákoník účinný od 1.1.2014, jak vyplývá z citovaného znění § 710 o.z., na rozdíl od dosavadní koncepce společného jmění manželů, doznává změny ve vymezení dluhů, které se stávají součástí společného jmění manželů. Podle výslovného znění důvodové zprávy k § 710 lze převzít toliko dluhy soukromoprávní (nikoliv veřejnoprávní) a jen závazky z řádného obligačního důvodu. Do SJM tedy bez dalšího nebudou patřit například dluhy ze závazků vzniklých za trvání manželství rozhodnutím soudu či jiného orgánu (např. zaplacení pokuty, placení penále za pozdní placení daní atd.) a nebude sem patřit ani úhrada dluhů vzniklých přímo ze zákona (např. daně) či povinností vzniklých na základě zákonem předvídané události (viz též Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, strana 180).

V předmětné věci je tedy v exekučním řízení vymáhán v dané zbývající části (za období od 1.1.2014 do 23.1.2015) dluh povinného, který již nelze v souladu s aktuální právní úpravou považovat za dluh náležející do společného jmění manželů (nejedná se slovy ustanovení § 710 o.z. o „převzatý“ dluh). Právní úprava možných způsobů vymáhání výlučného dluhu povinného (včetně možnosti postižení účtu manžela povinného za účelem uspokojení takového dluhu) se pak liší od právní úpravy způsobu vymáhání dluhu povinného náležejícího do společného jmění manželů, a v průběhu času se taktéž měnila.

Pro výlučný dluh povinného nebylo možno postihnout účet manžela povinného dříve než od 1.7.2015, kdy v důsledku novelizace ustanovení § 42 exekučního řádu zákonem č. 139/2015 Sb. došlo podle § 42 odst. 4 exekučního řádu (ve znění od 1.7.2015) k rozšíření možností vydobytí dluhu povinného, pro který lze vydat exekuční příkaz na majetek ve společném jmění manželů, i příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu. Shodně pak pro poměry výkonu rozhodnutí bylo toutéž novelou od 1.7.2015 stanoveno v § 262a odst. 4 o.s.ř., že jde-li o vydobytí dluhu, který patří do společného jmění manželů, nebo dluhu povinného, pro který lze nařídit výkon rozhodnutí na majetek ve společném jmění manželů, lze vést výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu.

Navazujícím ustanovením, jež zakotvuje možnost uspokojení věřitele při výkonu rozhodnutí pro dluh vzniklý jej jednomu z manželů za trvání společného jmění i z toho, co je ve společném jmění, jsou pak ustanovení § 731 a § 732 o.z.

Současně rovněž až od 1.7.2015 bylo novelizováno taktéž ustanovení § 58 exekučního řádu, podle jehož odst. 2 písm. a) byl daný způsob exekuce příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu zákonem upraven po primárním příkázání pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu (pro případ, že toto příkázání nepostačuje) jakožto přednostní způsob provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.

Použití citovaného ustanovení § 42 odst. 4 a § 58 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění od 1.7.2015, je však v souzené věci vyloučeno s ohledem na zákaz retroaktivity (viz výše). V době zahájení předmětné exekuce tak sice citovaná právní úprava umožňovala provedení exekuce i pro výlučný dluh povinného příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného, avšak v době vzniku posuzované pohledávky (za období od 1.1.2014 do 23.1.2015) nebyl takový způsob provedení exekuce přípustným. Protože je tedy v dané zbývající části vymáhán výlučný dluh povinného vzniklý před účinností shora citovaného ustanovení § 42 odst. 4 exekučního řádu ve znění od 1.7.2015, mělo by použití daného ustanovení pravé retroaktivní účinky, a bylo by v rozporu s legitimním očekáváním manželky povinného v době vzniku závazku v tom směru, že výlučný dluh dlužného manžela nemohl být (pro nedostatek příslušné právní opory k takovému postupu) uspokojen příkázáním pohledávky z účtu nedlužného manžela.

Ze shora uvedeného se podává, že předmětný návrh manželky povinného na zastavení exekuce co do způsobu vedení exekuce příkázáním pohledávky z jejího účtu u peněžního ústavu je rovněž v části týkající se pohledávky oprávněného proti povinnému za období od 1.1.2014 do 23.1.2015, tj. pro dlužné pojistné ve výši 2.296,- Kč a pro dlužné penále ve výši 12.833,02 Kč, důvodný; usnesení soudu prvního stupně je v dané části věcně nesprávné. Odvolací soud proto usnesení soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. a) per analogiam o.s.ř. rovněž v této části změnil za použití § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. tak, že exekuce prováděná na základě exekučního příkazu č.j. 149 EX 7602/15-15 ze dne 2.9.2016 soudního exekutora JUDr. Ivo Erbarta, Exekutorský úřad Praha – východ, příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného, se (rovněž) v části exekuce vedené pro dlužné pojistné 2.296,- Kč a penále 12.833,02 Kč za období 1.1.2014 až 23.1.2015 zastavuje.

Odvolací soud pak konečně zhodnotil jako relevantní rovněž námitku manželky povinného vznesenou v rámci podaného odvolání stran toho, že její manželství s povinným již bylo rozvedeno. Právní moc rozvodového rozsudku nastala dle připojené doložky právní moci na předloženém rozvodovém rozsudku k 26.11.2016. Od tohoto data pozbývá vydaný exekuční příkaz o příkázání pohledávky z účtu manželky povinného svých účinků, neboť není nadále splněn základní předpoklad vedení exekuce tímto způsobem, a to, že je postižována pohledávka z účtu právě (a pouze) manželky povinného. Dotčená ustanovení o výkonu rozhodnutí či exekuce příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného nelze vykládat rozšiřujícím způsobem tak, že by se jednalo o ustanovení umožňující postižení pohledávky rovněž bývalého manžela povinného. Rozvod povinného a jeho manžela, jehož pohledávka z jeho účtu u peněžního ústavu byla postižena, sice nemá za následek zpětné anulování účinků exekučního příkazu, neboť v době jeho vydání a v dalším období (nepřesahujícím délku šesti měsíců od vyrozumění peněžního ústavu ve smyslu § 306 odst. 1 a § 305 o.s.ř.) až do rozvodu manželství povinného byly splněny všechny předpoklady k takovému postupu. Od okamžiku rozvodu manželství povinného však není nadále splněn základní a zásadní předpoklad a podmínka možnosti vedení exekuce právě tímto způsobem, spočívající v tom, že je postižena pohledávka z účtu nikoli jakékoli osoby, ale jen a pouze (nikoli bývalého) manžela povinného.

Z uvedených důvodů tedy přistoupil odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) per analogiam o.s.ř. ke změně usnesení soudu prvního stupně rovněž v tom směru, že předmětnou exekuci prováděnou příkázáním pohledávky z účtu (již bývalé) manželky povinného č. účtu [REDACTED] u Air Bank a.s., s účinností od 25.11.2016 zastavil, a to z důvodu podle shora citovaného § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř.

Ve zbývajícím rozsahu výroku I. pak bylo usnesení soudu prvního stupně, jímž byl návrh manželky povinné na zastavení exekuce zamítnut, jako věcně správné potvrzeno.

Odvolací soud pak potvrdil jako věcně správný i výrok II., jímž byl zamítnut návrh manželky povinného na odklad exekuce z jí uplatněného důvodu, že lze očekávat, že exekuce bude zastavena, když tento předpoklad není v daném případě (v plném rozsahu) naplněn.

Pro úplnost odvolací soud dodává, že poukazy manželky povinného na dohodu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a společného bydlení pro dobu po rozvodu, kterou s povinným před jejich rozvodem uzavřela mj. o tom, že každý z manželů se zavazuje uhradit veškeré závazky vzniklé v průběhu manželství, které uzavřel svým jménem, byly pro rozhodnutí v této věci bezvýznamné, neboť případná dohoda rozvádějících se manželů o vzájemném způsobu vypořádání závazků vzniklých za trvání manželství má (za splnění dalších zákonných předpokladů) účinky pouze mezi těmito manžely jakožto smluvními stranami, nemá však vliv na práva věřitelů vyplývající z dotčených závazkových vztahů.

Po změně usnesení soudu prvního stupně je úspěch manželky povinného, jen částečný, jen částečně uspěla manželka povinného také se svým odvoláním. Odvolací soud proto podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, § 224 odst. 1, 2 o.s. ř., § 142 odst. 2 a § 151 odst.1 o.s.ř. rozhodl o tom, že ve vztahu mezi oprávněným a manželkou povinného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

V Praze dne 12. května 2017

JUDr. Roman Šebek, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Jirků